

at han ikke vil se et eneste Medlem staa op ved sin Side under denne Debat og sige, at det var ganske naturligt og rigtigt at lade dette Regnskab uanset — uanset, uanset, at den daværende Landbrugsminister, der to Gange blev rykket fra Finansudvalget og en Gang her i Tinget, nemlig den 14 Marts 1910, havde afgivet Løfte om at søge Klarhed bragt til Veje i dette Forhold. Det var Landbrugsministerens Pligt, men det var ogsaa Ministerchefens Pligt, for saa vidt Ministerchefen havde Kendskab til, at en Sag af denne Beskaffenhed laa for, og det havde Ministerchefen, om ikke før saa den 1. April 1910, da han i anbefalet Brev modtog de her som Bilag i Betænkningen optagne Skrivelser Nr. 1 og 2. Fra da af havde det ærede Medlem Kendskab til, at der var en utilbørlig Regnskabsførelse i de sjællandske Husmandsforeningers Planteavlsadministration. Om ikke før, saa da maatte de Herrer, de ærede Medlemmer fra Ringsted og Sorø, have talt sammen om Administrationen af Planteavlsbevillingen. Om ikke før, saa da maatte Landbrugsministeren (Poul Christensen) have fortalt sin Konseilspræsident om Regnskabet for 1908—09, det Regnskab, der er omtalt her i Tillægsbevillingsbetænkningen. Nu var der to Regnskaber fremme indenfor de Herrer's Synskreds af nogenlunde samme Støbning, nej, ikke formelt af samme Støbning, men reelt af samme Indhold.

Jeg siger, at den daværende Konseilspræsident havde senest den 1. April al Anledning til at være sin Landbrugsminister behjælpelig med at komme til Klarhed over dette Forhold. Det ærede Medlem kan tale om Forvirring og alt, hvad han nu finder det passende, taktfuld som han er, at sige om Karl Hansens Skrivelse, saa indeholder den dog saa mange Realiteter, at det nok var Umagen værd at fæste lidt Opmærksomhed ved den. De Herrer kunde derfor ved fælles Betragtning og nøje Studium af denne Skrivelse Nr. 1 hurtigt være komne til det Resultat, at var Regnskabet for 1908—09, det, der er omtalt her i Betænkningen, slemt, saa maatte Regnskabet for 1907—08 være meget værre, saa meget værre netop, som det havde foreligget og fremdeles i det givne Øjeblik beroede i Landbrugsministeriets Arkiv — i fuldkomneste formel Orden. Jeg beder lægge Mærke til det! Regnskabet 1907—08 forelaa i dette Øjeblik i Landbrugsministeriet i den skønneste formelle Orden, revideret og godkendt, og det staa til Disposition for de Herrer,

dette Regnskab, hvortil Skrivelse Nr. 1 refererer sig. Jeg benytter Øjeblikket til at spørge det ærede Medlem fra Sorø, om han har set dette Regnskab. Det har ligget i Ministeriet hele den Tid, han sad som Landbrugsminister. Det udviser for Planteavlsvirksomhedens Vedkommende som Indtægtsposter: Statens Tilskud til Planteavl 4,285 Kr., Kredsenes Tilskud 6,077 Kr. 38 Ø., tilsammen 10,362 Kr. 38 Ø. Det er Indtægtssiden. Paa Udgiftssiden staa: til Planteavlens Fremme 10,362 Kr. 38 Ø.; det er Balance. Regnskabet er underskrevet af Karl Hansen som Formand, Lorentz Christensen, Tudse Næs, og Christian Hansen, Bøgesø, som Revisorer og er paraferet af Sekretær R. Chr. Jørgensen. Et saadant Regnskab forelaa altsaa i Landbrugsministeriet. Da de Herrer nu modtage Karl Hansens Skrivelse af 1. April 1910, hvori Karl Hansen oplyser, at der har ligget Penge flydende ude i Kasserne eller i en bestemt Kasse i det sidste Aars Tid og mere, hvad var da naturligere, end at de Herrer havde spurgt hinanden indbyrdes og spurgt Landbrugsministeriets Embedsmænd: Hvorledes, er der da ikke aflagt Regnskab for det Aar? Jeg vil sige, at hvis de Herrer havde gjort, hvad de skulde gøre, og hvad jeg netop har foreholdt dem, at de burde gøre, nemlig ladet Sagen gaa til Departementet, saa havde det været Embedsmændenes Pligt at gøre opmærksom paa, at der laa et Regnskab netop vedrørende dette Forhold. Det kunde Embedsmændene ikke nu gøre, al den Stund de ikke havde det allerringeste Kendskab til Karl Hansens Skrivelser. Men havde de Herrer altsaa faaet dette Regnskab frem og set, at der der foreligger ført til Udgift som anvendt til Planteavlens Fremme 10,362 Kr. 38 Ø., og at denne Udgift svarer nøjagtig til Indtægten henholdsvis fra Statskassen og fra Kredsen, maatte de sige sig selv, at det er umuligt, at der kan være Penge tilovers; der er intet Overskud her. Dette maatte de sige sig selv, og derefter maatte de søge at faa Klarhed over Forholdet. Jeg spørger de Herrer: Drøftede de det Spørgsmaal, om der var indsendt Regnskab til Landbrugsministeriet for det Planteavlsaar, der omhandles i Karl Hansens Brev Nr. 1, drøftede de det, hvad foretog de sig i den Anledning for at faa Klarhed derover? Jeg skal bemærke, at i Karl Hansens første Brev skriver han jo netop, at „selve den Sag, hvorom der nu er Tale, er Planteavlsudvalgets Regnskab for Finansaaret 1907—08, i hvilket der var tilstaaet den sjællandske Samvirksomhed et Tilskud paa